

Muistotilaisuus
24.5.2014
Kuolemajärven kirkolla

Ohjelma

Yhteislaulu	Karjalaisten laulu
Tervehdysanat	Kalevi Kettinen
Yhteislaulu	Karjalan kunnalla
Sepeleenlasku kirkon ja sankarihaudan muistomerkeille	
Musikkiesitys	Krasnaja Dolinan musiikkikoulun kuoro
Juhlapuhe	Seppo Pirhonen
Tervehdykset	
Päätöslaulu	Suvivirsi

Программа

Совместное пение	песня Карелии»
Выступление с приветственным Словам с финляндской стороны	Калеви Кеттинен «Каряалан куннаилла»
Совместное пение	
Возложение венка на монумент	
Музыка	Хор музыкальной школы Красная Долина
Выступление с основным докладом	Сеппо Пирхонен
Выступления с приветственными словами с российской стороны	
Совместное пение	«Вот наступило лета любимая пора»

Karjalaisten laulu

Suloisessa Suomessamme
oisko maata armaampaa
kuin on kaunis Karjalamme
laulun laaja kotimaa.
Lauluna sen kosket kuohuu,
järven aallot loiskuaa
säveleinä salot huokuu
ikihongat humajaa. .

Ei oo meillä rikkautta
eikä maamme viljavaa
vaan on laulun runsautta
kylvämättä kasvavaa.
Sit ei pane idän halla
eikä pohjan pakkaset
se ei sorru sortamalla
sitä ei lyö rakehet.

Konsa vaino Suomeamme
kovin kourin koittelee
silloin kurja Karjalamme
Suomen surut soittelee.
Ja kun onnen päivän koitto
Suomellen taas sarastaa
silloin riemun suuri soitto
Karjalasta kajahtaa.

Jo joutui armas aika
ja suvi suloinen.
Kauniisti joka paikkaa
koristaa kukkanen.
Nyt siunaustaan suopi
taas lämpö auringon,
se luonnon uudeks luopi,
sen kutsuu elohon.

Karjalan kunnalla

Jo Karjalan kunnalla lehtii puu,
jo Karjalan koivikot tuuhettuu
Käki kukkuu siellä ja kevät on,
vie sinne mun kaihoni pohjaton.

Mä tunnen vaaras' ja vuoristovyös'
a kaskies' sauhut ja uinuvat yös'
ja synkkäin metsies' aarniopuut
ja siintävät salmes' ja vuonojen suut.

Siell' usein matkani määrätöin
läpi metsien kulki ja näreikköin,
Minä seisoin vaaroilla paljain päin,
missä Karjalan kauniin eessäin näin

Suvivirsi

Taas niityt vihannoivat
ja laiho laaksossa.
Puut metsän huminoivat
taas lehtiverhossa.
Se meille muistuttaapi
hyvyyttä, Jumala,
ihmeitä julistaapi
se vuosi vuodelta.

Taas linnut laulujansa
visertää kauniisti.
Myös eikö Herran kansa
Luojaansa kiittäisi!
Mun sieluni, sä liitä
myös äänes kuorohon
ja armon Herraa kiitä,
kun laupias hän on.

Kuolemajärvi

Kuolemajärven pitäjä sijaitsi läntisellä Karjalan kannaksella. Sen naapureita olivat: Koivisto, Johannes, Viipurin mlk, Heinjoki, Muolaa ja Uusikirkko. Merenrantaa Kuolemajärveen kuului 22 kilometriä.

Kuolemajärvi oli pohjois-etelä-suunnassa 50 kilometriä pitkä ja kapeimmassa kohtaan vain alle kolme kilometriä.

Vuonna 1939 Kuolemajärvellä asui 5332 henkeä. Pitäjän pinta-ala oli 35 340 hehtaaria, josta peltoa 6500 hehtaaria ja metsää 28174 hehtaaria.

Kuolemajärven kylien nimiä olivat seuraavat: Akkala, Hatjalahti, Hietanen eli Laasola, Huumola, Inkilä, Juvanruuki, Järvenpää, Karjalainen, Kaukjärvi, Kipinola, Kirkonkylä, Kolkkala, Kämärä, Muurila, Näykki, Pentikkälä, Pihkala, Pinnoinniemi, Pitkälä, Seivästö, Siprola, Summa Taatila, Työppölä ja Yläkirjola. Pitäjän keskus oli Kirkonkylä ja liikekeskus Kuolemajärven asema eli Pentikkälä. Kuolemajärvi oli itsenäinen kunta 1871–1949. Asiakirjoissa se mainitaan Uudenkirkon kappelina vuonna 1619. Itsenäinen kirkkoherrakunta siitä tuli 1863.

Kuolemajärveläiset saivat elantonsa pääasiassa maataloudesta ja kalastuksesta. Ennen Suomen itsenäistymistä Pietarin kauppa antoi toimeentulon monelle.

Kuolemajärvi tunnetaan parhaiten talvisodan kuuluisista taisteluista, jotka käytiin Summassa. Mannerheim-linja kulki pitäjän halki. Kuolemajärveläisiä kaatui

talvi- ja jatkosodassa 244.

Kuolemajärven pitäjän nimi juontuneeseen saamelaisperäisestä kalaa tarkoittavasta sanasta kuela. Mikael Agricola kuoli Kuolemajärven Muurilan kylän Kyrönniemellä 9.4.1557. Kuolinpaikalle pystytettiin uudestaan vuonna 2000 sinne sata vuotta aiemmin pystytetty muistokivi, joka sodan aikana hävisi.

Sotien jälkeen kuolemajärveläiset sijoitettiin lähinnä Turun seudulle. Kunta ja monet kuolemajärveläiset yhteisöt lakkautettiin ja niiden varoja hoitamaan perustettiin Kuolemajärvi-säätiö. Seivästöläisillä on myös oma säätiönsä.

Entisen Kuolemajärven kunnan alue kuuluu nykyään Leningradin alueen Viipurin piiriin, sen Koiviston (Primorsk), Uudenkirkon (Poljany) ja Kähärin (Gontšarovo) kuntiin. Ennen vuoden 2006 kuntaliitoksia Kuolemajärven ydinalue muodosti Akkalan (ven. Красная Долина, Krasnaja Dolina) kyäneuvoston alueen ja kunnan länsiosa kuului Humaljoen (ven. Jermilovo) kyläneuvoston alueeseen, jotka nyt kuuluvat Koivistoon (Primorsk). Nykyisin Kuolemajärvellä on suurin taajama Krasnaja Dolina entisen Akkalan kylän kohdalla.

Entinen, pitäjälle nimen antanut järvi, on nimetty Pioneerijärveksi, koska entisen kirkkomaan vaiheilla sijaitsee lasten leirikeskus Karavella (www.caravel.ru). Rautatieasemalla Pentikkälässä (Rjabovo) on säilynyt suomalainen nimi Kuolemajärvi.